

opusdei.org

Høyt oppe i Andesfjellene i Peru

Biskop Enrique Pelach, den første presten i Presteselskapet av Det hellige Kors, brakte tusenvis av menn og kvinner til Gud, og dro rundt på hesteryggen langs fjellstiene i Peru.

17.08.2009

Fader Pelach ankom den peruvianske havnebyen Callao i 1957. Han var en av fem sekularprester som ønsket å ta hånd om prelaturet Yauyos, nylig opprettet og

overgitt til Opus Dei av pave Pius XII. Fra da av og frem til sin død den 19. juli 2007 bodde fader Pelach i Peru.

Som ung prest, da han avsluttet sine studier i Roma, møtte han og ble venn med den hellige Josemaría Escrivá. Like etter ble han den første presten som ba om å bli medlem i Presteselskapet av Det hellige Kors, som den hellige Josemaría hadde stiftet som en sammenslutning av geistlige som var uoppløselig knyttet til Opus Dei.

Fader Pelach ble utnevnt til biskop av Abancay av pave Paul VI og tok bispedømmets domkirke i besittelse 21. juli 1968. Det var i samme domkirke hans begravelse fant sted 21. juli 2007. I prekenen sa nåværende biskop Isidro Sala at hjertet til biskop Pelach "har sluttet å slå på jorden, men det har ikke sluttet å elske, fordi Kjærligheten, med stor K – den kjærlighet som han

elsket Gud og menneskeheten med – vil aldri opphøre.”

Den nåværende biskopen av Abancay mintes ”alle timene biskop Pelach hadde tilbrakt på hesteryggen på vei over fjellene i Yauyos og Huarochiri. Dette var apostoliske og misjonspregede reiser: han ga katekeseundervisning, hørte skrifte mål, feiret den hellige messe og besøkte de syke og de fattige.”

Biskop Sala sa at ”som den første presten i Presteselskapet av Det hellige Kors hjalp han også Verket til å vokse og åpnet en sti med sin trofasthet. Han søkte helliggjørelse med fasthet i sin tjeneste som prest og som biskop. I Opus Dei, som han selv sa, finner man det beste stedet både for å leve og for å dø.”

Han la til at ”på et vanskelig tidspunkt” hadde han fra den hellige Josemaría fått råd og oppmuntring til å starte bispedømmets

presteseminar for formasjon av prester her i landet, noe som hadde båret mange frukter.”

Biskop Sala sa at forgjengeren hadde ”stor medlidenhet med folkemassene, noe som førte ham ”til å starte mange sosiale initiativ slik som Aldershjemmet, hjulpet av Moder Celina, en barføtt karmelitt. Han samlet i sin egen bil de tiggerne som pleide å sove på gaten. For å pleie de spedalske og de fattigste av de syke startet han Santa Teresa Medisinske Senter. Han grunnla studenthjem og medisinske klinikker.” Og han gjorde alt dette, la biskopen av Abancay til, idet han fulgte den hellige Josemarías motto: ”Å skule seg og bli borte, slik at bare Jesus synes.”

”Hans kjærlighet til de fattige hadde stor evangelisk dybde: man må besøke Abancay for å forstå storheten i Enriques sjel,” skrev

kardinal Juan Luis Cipriani, den øverste katolske leder i Peru, i en artikkel som ble trykt i avisen *El Comercio* 2. august 2007.

I artikkelen understreket kardinal Cipriani også hans ”foretaksomme talent og hans enkelhet, som kunne flytte fjell.” ”Han brakte tusenvis av menn og kvinner i alle aldre og fra alle sosiale bakgrunner til Gud. Han var den samme enten han satt på en hest eller et muldyr på et oppdrag i Andesfjellene i mer enn 4000 meters høyde, eller han smilte til et barn, eller tok vare på neon som lå for døden, eller sang med lav stemme om fjellet skjønnhet mens han red. Han hadde en ren sjel, gjennomsiktig og edel, brennende av kjærlighet til Gud og hele menneskeheten.”

Ifølge kardinalen ”så han trosundervisningen som en meget presserende oppgave, noe som er reflektert i det monumentale verket

Pelach-Kunher-katekismen, som det har blitt solgt mer enn 100 000 eksemplarer av. Et annet virkemiddel han skaffet til veie var *Devocionario Rezar y Cantar* [Bønne- og sangbok], som tusenvis av våre ”campesino” brødre og søstre i Andesfjellene synes har vært nyttig.”

(fra Romana 46)

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://opusdei.org/nb-no/article/hyt-oppe-i-andesfjellene-i-peru/> (28.02.2026)